

at forhandle med Dem. Jeg kan ogsaa godt med det samme betro Dem, at vi har forbeholdt Dem en af vore solideste Krese. Hvad forresten er en Selvfølge! Gud bevares — det manglede jo bare, at vi skulde lade vor tilkommende Konsejlspræsident debutere som Dumpekandidat!«

Han var traadt et Skridt tilbage og bøjede sig med et stort Smil ned til Jorden med Hatten i Haanden.

Torben smilede med af Høflighed men fandt det nu paa høje Tid at bryde af. Med sine sidste Ord havde Hr. Zaun rørt ved indslumrede Følelser, som han i Øjeblikket ikke ønskede at vække. Det kunde blive for meget paa eengang!

»Jeg foreslaar, at vi fortsætter en anden Dag. Vi træffes vel nok i Ny og Næ paa Hotellet, men forresten bor jeg derhenne i »Pension Beausite«. Og nu maa De tilgive mig, at jeg har ført Dem saa langt bort —.«

»Det har været mig en Fornøjelse. Og desuden har jeg Ordre til at bevæge mig saa meget som muligt i Luften. Ogsaa om Aftenen.«

»De ligger hernede for Deres Helbred, Hr. Zaun?«

»Ja, jeg lider desværre i høj Grad af Søvnløshed.«

»Ja, det kan være slemt! Jeg beklager Dem virkelig. Læser De ikke for mange Aviser, Hr. Zaun?«